Dosarul penal nr. 1-586/2023
1-23109129-09-1-28072023

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

25 septembrie 2023 mun. Bălţi

Judecătoria Bălţi, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

Cu participarea:
Procurorului Vadim Ilco
Apărătorului Eftodii Elvira
Inculpatului Munteanov Andrei

Interpretul Lilia Matei

examinînd în ședința publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui

Munteanov Andrei *****, a.n.*****
IDNP *****, domiciliat în or.
*****, necăsătorit,
nesupus militar, neangajat în cîmpul muncii,
fără persoane la întreținere, anterior
condamnat, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 28.07.2023 – 25.09.2023,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Munteanov Andrei, la data de 09.06.2023, aproximativ la ora 16.55, aflîndu-se în mun. Bălți, pe str. Mihai Viteazul 29, ca urmare a unui conflict apărut între el și Cracoveț Eduard, fără a avea intenția de a-i cauza leziuni corporale și fără să prevadă survenirea unor urmări prejudiciabile, însă pe care putea și trebuia să le prevadă, s-a apropiat de ultimul și 1-a îmbrîncit, iar ca urmare Cracoveț Eduard a căzut pe spate, acțiuni imprudente ce au dus la vătămarea medie a integrității corporale a părții vătămate Cracoveț Eduard, fiindu-i căuzate conform raportului de

constatare medico-legală nr. 202310D0324 din 03.07.2023, fractura osului radial în loc tipic, leziune ce putea aparea în timpul și circumstanțele enunțate supra, calificată drept vătămare medie a integrității corporale.

Astfel prin acțiunile sale, Munteanov Andrei a săvărșit infracțiunea prevăzută de art. 157 din Codul penal, adică: vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Munteanov Andrei fiind asistat de avocatul Eftodii Elvira, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Munteanov Andrei vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. A declarat că,

Deși inculpatul Munteanov Andrei a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 09.06.2023 și planșa fotografică, conform căruia a fost cercetat locul comiterii faptei, situat în *****, în cadrul cercetării a fost fixat locul concret în care a fost săvârșită infracțiunea, nefiind depistate obiecte, instrumente ce s-ar fi utilizat la săvârșirea infracțiunii (f.d.5-7);
- proces-verbal de examinare a înregistrărilor video, conform căruia au fost supus examinării fișierul video cu denumirea ,,video_2023-07-20_11-10-58”, captat la 09.06.2023, de către camera de înregistrare video instalată pe *****. Durata înregistrării este de 06 min și 38 sec. în cadrul examinării, în minuta 06:03 a înregistrării, se observă cum Munteanov Andrei se apropie de Cracoveț E., și îl împinge cu ambele mîini în regiunea pieptului, iar ca urmare Cracoveț E. cade pe spate (f.d.31-32);
- raportul de constatare medico-legală nr. 202310D0324 din 03.07.2023, conform căruia s-a constatat că părții vătămate Cracoveț Eduard, i-au fost cauzate leziuni corporale manifestate prin fractura osului radial în loc tipic, leziune ce putea aparea în timpul și circumstanțele indicate și după criteriul dereglării de lungă durată a sănătății se califică ca vătămare medie a integrității corporale (f.d.33)

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că învinuirea formulată inculpatului Munteanov Andrei și susținută de către acuzatorul de stat și-a găsit

confirmarea, fapt ce instanța reține că prin prisma art. 389 Cod de procedură penală va adopta o sentință de condamnare.

Astfel, reieşind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului Munteanov Andrei de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 157 Cod penal – vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii cauzată din imprudenţă.

La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, şi anume: de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Munteanov Andrei a fost găsit vinovat de săvârşirea a unei infracţiunii prevăzute de art.157 Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Munteanov Andrei este calificată ca fiind ușoară.

De rând cu acest fapt, la stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică adrepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei ia în considerație faptul că, inculpatul Munteanov Andrei a recunoscut integral vina și se căieşte de cele comise.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanţa de judecată a reținut careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului Munteanov Andrei - săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

Cu referire la prevederile art. 77 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe agravante în sarcina inculpatului Munteanov Andrei.

Având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului Munteanov Andrei, instanța de judecată consideră că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără izolarea lui de societate și anume prin numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care va fi una echitabilă şi rezonabilă pentru fapta comisă, or, aplicare în speță a unei alte pedepsei, ar fi disproporționată și în discordanță cu scopurile urmărite de legiuitor la reglementarea pedepselor.

Prin urmare, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-o determina pe inculpată să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să dețină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și sa tindă la sanctionarea faptelor într-o asemenea masură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sanctiunii aplicate să determine în timp scaderea infractionalitatii din rîndul infractorilor.

Conform prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Luînd în considerație faptul că, cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364 Cod de procedură penală în coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, plafonul maxim al pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii se reduce de drept pentru inculpatul Munteanov Andrei cu ¼.

Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în beneficiul statului de la inculpatul a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea raportului de constatare în sumă totală de 320 lei, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor,

specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportul de constatare, iar statul a suportat cheltuieli pentru efectuarea raportului de constatare menționat în sumă de 320 lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținând cont de faptul că rapoartele respective de expertiză au stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Munteanov Andrei, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea calificării acțiunilor inculpatului, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va dispune încasarea din contul inculpatului Munteanov Andrei în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea

actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Deci, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Munteanov Andrei în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Chestiunea cu privire la corpurile delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, potrivit alin.(1) al articolului menționat „…în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte”.

Corpul delict – suport optic DVD-R, ce conține înregistrări video din data de 09.06.2023, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Reieșind din prevederile art.395 alin.(1) pct.5) CPP, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatei Munteanov Andrei, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În baza art. 61, 75 Cod penal, art. 364[1], 384-385, 389, 392 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovat Munteanov Andrei, de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 157 Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului

pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 135 (una sută treizeci și cinci) ore.

Se informează Munteanov Andrei despre obligaţia acestuia de a se prezenta, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, în vederea executării pedepsei aplicate.

Se explică lui Munteanov Andrei condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art.67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu reavoinţă a condamnatului de la executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii ea se înlocuiește cu închisoarea.

Se încasează din contul inculpatului Munteanov Andrei în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 320 (treisute douăzeci) lei.

Corpul delict – suport optic DVD-R, ce conține înregistrări video din data de 09.06.2023, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Se aplică în privința lui Munteanov Andrei măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentinţa va deveni definitivă.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**